

Ambasadorii Erus

de Alec Blenche

Trecuse multă vreme de când Erus pășise pentru prima dată cu picioarele goale în Valea Răbdării. Și acum, după tot acest timp, după toate întâmplările extraordinare prin care trecuse, se afla tot în picioarele goale în grădina din fața Castelului Vânturilor, la el acasă. Însă nu era singur: lângă el era cel mai bun prieten și, mai nou, fratele său Alpi.

— Ce zici, Alpi? Cum ți se pare? Cum se simte iarba sub tălpi? Nu-i așa că e minunat?

— Este minunat să am picioare, răspunse Alpi zâmbind cu poftă și amândoi începură să râdă zdravăn.

După o vreme, când se mai liniștiră, Alpi îl privi curios și îl întrebă direct:

— Și acum?

— Ce vrei să spui?

— Acum, că totul s-a terminat, ce facem?

— Cum ce facem? răspunse Erus intrigat. Continuăm ce am început.

— Adică?

— Adică sunt sigur că sunt mulți copii pregătiți să ajute Lumea Bună.

— Sunt, cu siguranță, mulți copii care vor să-l ajute pe Erus, spuse Alpi.

— Știi, acolo, pe Muntele Morocănos, am simțit pentru prima dată cât de greu este fără prieteni. Sunt atât de recunoscător să am niște prieteni ca voi.

— Și noi suntem recunoscători să avem un prieten ca tine.

Erus zâmbi și puse o mână pe umărul drept al lui Alpi.

— Apropo, unde sunt restul? tresări el deodată, privind în jur. Ar fi trebuit să ajungă de mult.

— Vor fi aici curând, răspunse Alpi de parcă ascundea ceva.

— Ce se întâmplă? întrebă Erus curios, citind în zâmbetul lui Alpi că se pregătea o surpriză.

— O să vezi, trebuie doar să ai răbdare, spuse Alpi zâmbind și mai tare.

— Hm, răbdare, parcă am mai auzit de chestia asta odată, demult, zise Erus ridicând uimit din sprâncene.

Apoi se porniră iar pe râs.

— Da, parcă a trecut o veșnicie de atunci, spuse Alpi privind melancolic în zare. Tu erai doar un băiețel sfios...

— Iar tu, un măr agățat pe o cracă, îl întrerupse Erus voios.

Urmă o altă tură serioasă de râs. Iar apoi, un moment de liniște. După o vreme, Erus se întoarse către Alpi și spuse îngândurat:

— Nu știu cum să fac, Alpi, chiar nu știu cum să fac.

— Ce anume?

— Să duc la cât mai mulți copii toată învățătura pe care am acumulat-o în această călătorie fantastică.

— Poate că ar trebui să scrii o carte, răspunse Alpi zâmbind.

— Nu cred că este de ajuns. Călătoriile mele s-au încheiat și de aici ele ar trebui continuate de fiecare copil și adult care își dorește să ajute.

Deodată, de undeva din spate se auzi o voce bine cunoscută:

— Cred că avem noi soluția.

Erus se întoarse și privi cu nerăbdare. În spatele său, Roua, Sucre, Marty, Pac și Mac, Amur și Uli duceau cu ei ce părea să fie un tablou mare acoperit cu o pânză. Așezară tabloul în fața lui Erus și Roua continuă, și ea la fel de bine dispusă:

— Avem aici soluția.

— Un tablou? răspunse Erus uimit.

— Nu este un tablou, spuse Sucre deranjat.

— Dar ce este? întrebă Erus și mai curios.

— Ai răbdare, spuse Marty făcându-i cu ochiul.

Erus se întoarse și îl privi pe Alpi, care era tot numai un zâmbet.

— Avem aici soluția, spuse Pac în vreme ce Mac, cu ambele labe, apucă pânza de pe tablou și, cu o mișcare extrem de rapidă, o trase jos.

Erus făcu ochii atât de mari, încât de abia îi încăpeau în orbite. În fața lui se afla ceea ce părea să fie într-adevăr un tablou rotund cu figura lui, iar de jur împrejur scria cu litere mari și frumoase: Ambasador Erus.

— Ambasador Erus? citi el neînțelegând ce se întâmplă.

— Exact, îl lămurii Roua. Aceasta este soluția.

— Nu înțeleg.

— Este simplu, foarte mulți oameni au auzit de călătoriile tale și de ceea ce ai făcut ca să salvezi Lumea Bună, continuă Roua apropiindu-se ușor de el.

— Și mulți dintre acești oameni își doresc să ajute și ei mai departe ca Lumea Bună să rămână în echilibru, armonie și iubire, spuse Uli, apropiindu-se și ea de el.

— Iar tu ești cel mai reprezentativ pentru toate aceste lucruri, spuse Amur, făcând și el câțiva pași spre Erus.

— Eu? răspunse Erus intimidat.

— Da, Erus, tu, se auzi și vocea lui Alpi, care se apropie și el din spate. Tu ai devenit simbolul acestei misiuni, așa că ne-am gândit că nu s-ar găsi o onoare mai mare decât să fii Ambasador Erus.

Erus zâmbi și îi privi cu bucurie pe prietenii săi. Îi plăcea foarte mult ideea, însă i se părea cam mult ca Ambasadorii să poarte numele său. Oare merita el o asemenea onoare?

— Sigur că da, spuse Roua de parcă îi ghicise gândurile.

Însă nimic nu îl mai uimea când era vorba de prințesă.

— Chiar credeți că va dori cineva să fie Ambasador Erus?

Întrebă el apoi, privindu-i cu neîncredere.

— Păi, o să începem chiar noi, spuse Sucre și făcu și el doi pași în față.

Apoi își desfăcu vesta și lăsă să se vadă, prinsă în partea stângă, în dreptul inimii, o insignă care semăna leit cu desenul din tablou. Capul lui Erus cu părul său albastru și creț pe lângă care scria cu litere mari: Ambasador Erus.

Apoi cu toții își arătară insigne. Fiecare dintre ei avea aceeași insignă, pe care o purta în același loc, un pic în stânga, chiar deasupra inimii.

— Oau! spuse Erus. Arată minunat. Și ce înseamnă să fii Ambasador Erus? întrebă el curios.

— Păi, înseamnă să faci lucrurile așa cum le-ar face și Erus, răspunse Marty.

— Înseamnă în primul rând să fii răbdător, generos, iubitor și recunoscător. Sau să te străduiești cât poți să fii așa. Apoi, înseamnă să împărtășești aceste valori cu toți cei din jurul tău, adaugă Uli.

— Chiar mi se pare o idee foarte bună, spuse Erus sărind în sus de bucurie. Sunteți minunați. Dar stați un pic, continuă el gânditor. Și cum poate ajunge cineva să fie Ambasador Erus?

— Păi, nu este ușor, răspunse Pac.

— Dar nu este nici greu, spuse și Mac.

— Adică va trebui să arăți că ești pregătit, așa că noi am întocmit și un ghid amănunțit, spuse iar Pac.

Roua scoase apoi o hârtie pe care i-o înmână lui Erus. Acesta o citi degrabă și apoi sări încă o dată în sus de bucurie.

— Prieteni dragi, cred că ați găsit soluția, vă mulțumesc. Și fiecare ambasador va primi câte o insignă așa frumoasă? întrebă el privind cu drag către insignele prietenilor săi.

— Sigur că da, răspunse Roua.

— Chiar și eu?

— Mai ales tu, spuse Roua și scoase o insignă pe care i-o prinse deasupra inimii pe tricou.

Apoi se îmbrățișară cu toții și se îndreptară către castel. Mai erau multe detalii de pus la punct, dar când intenția este pură apar și soluțiile.

Te invităm să faci parte și tu din programul Fii Ambasador Erus, ajută Lumea Bună. Citește Ghidul de mai jos și trimite-ne un email pe adresa: ambasador@calatoriileluierus.ro.

